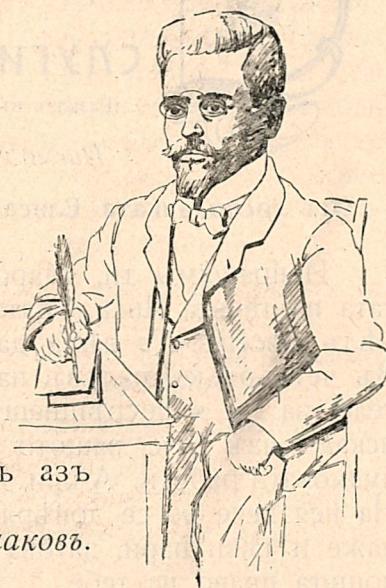

Да не ѝ се е случило нѣкаква бѣда изъ пжтя? Всѣки денъ я чакамъ, и все още я нѣма. Сърцето ми прѣмира отъ жалостъ и тѣга. Пишете ми, почитаема господарко, поне, двѣ думи за дѣщеря ми! Прѣзъ цѣлия си животъ ще Ви бѣда благодарна и ще се моля Богу за Васъ. Простете ме, госпожо, за беспокойствието! Нали съмъ майка, но-щемъ не мога да заспа и все за Янчето си мисля... Ваша покорна слуга - селянката *Мара Петрова Озчаркова*.

За нейната неграмотность я подписвамъ азъ
— селскиятъ писарь:

Никола Помаковъ.

Т Е Л Е Г Р А МА.

Отъ господарката Елисавета Лѣвова за село.

Янка живѣе у насъ. Подробности — писменно.

Елисавета Лѣвова.

